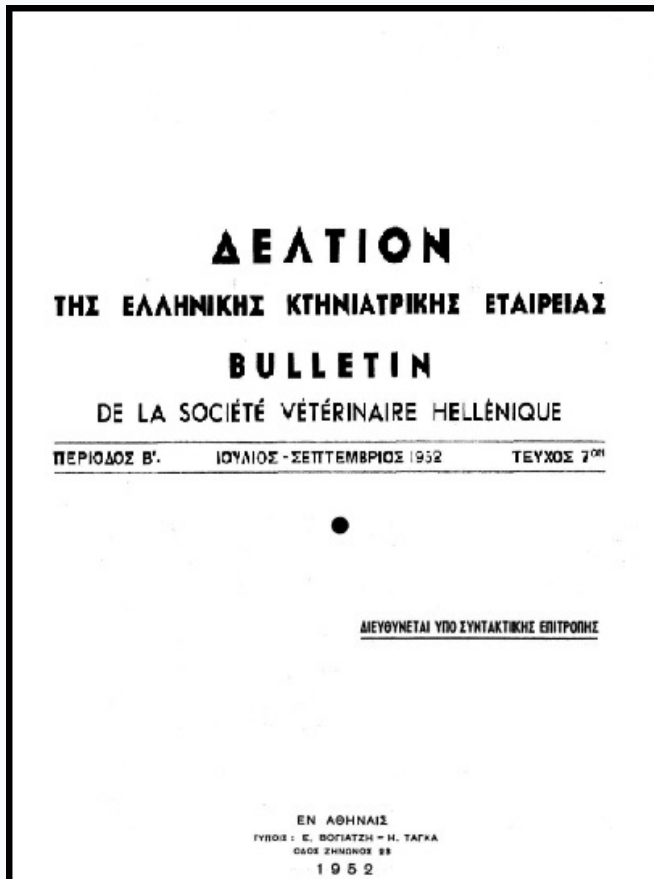

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 3, No 3 (1952)

Therapeutics

Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

doi: [10.12681/jhvms.17517](https://doi.org/10.12681/jhvms.17517)

Copyright © 2018, Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

Εταιρεία Ε. Κ. (1952). Therapeutics. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 3(3), 180–184.
<https://doi.org/10.12681/jhvms.17517>

διορισμὸν τῆς πυκνότητος τοῦ ἑξαχλωριούχου βενζενίου ἐντὸς τοῦ λουτή-
 ρος καθ' ὄλην τὴν διάρκειαν τοῦ λουτροῦ. Δι' αὐτὴν τὴν αἰτίαν, τὸ ἑξα-
 χλωριούχον βενζένιον δὲν εἶναι εἰσέτι ἐπισήμως ἀνεγνωρισμένον διὰ τὴν
 θεραπείαν ψωριῶντων προβάτων, προοριζομένων διὰ μετακινήσεις μεταξὺ
 τῶν Πολιτειῶν. Ὅπωςδήποτε ὁμως δύναται νὰ χρησιμοποιηθῆ διὰ τὴν
 θεραπείαν τῆς ψώρας εἰς ποίμνια προβάτων, ἅτινα δὲν προορίζονται διὰ
 τοιαύτας μετακινήσεις. Π. Δ.

Θ Ε Ρ Α Π Ε Υ Τ Ι Κ Η

K. T. BRUNNER καὶ K. F. MEYER : Ἐπίδρασις τῆς χρυσομυκίνης
 ἐπὶ τῆς λεπτοσπείρας τῆς κυνοκτόνου καὶ τῆς λεπτοσπείρας τῆς ἱκτε-
 ροαιμορραγικῆς τόσον in vitro ὅσον καὶ ἐπὶ τῶν μικροβιοφόρων. *Am.*
Journal of Veter. Research 1951, 11, 89 (In *Rec. de Med. Vet.*
T. CXXVIII No 8, 1952).

Εἰς τὴν διάλυσιν 1 χιλιοστογρ. κατὰ κυβ. ἑκατοστ. ἡ χρυσομυκίνη
 παρεμποδίζει τελείως τὴν ἀνάπτυξιν τῆς λ. τῆς κυνοκτόνου καὶ τῆς λ.
 τῆς ἱκτεροαιμορραγικῆς ἐν θρεπτικῷ ὑλικῷ Schüffner, ἐνῶ διάλυσις δε-
 κάκις ἰσχυροτέρα ἔχει βακτηριοκτόνον δρασίν ἐντὸς 50-64 ὥρῶν.

Ἐπὶ 50 νεαρῶν πειραματοζώων (hamsters) ἐνοφθαλμισθέντων διὰ
 τῆς ἐνδοπεριτοναϊκῆς ὁδοῦ μὲ λ. τὴν ἱκτεροαιμορραγικὴν, τὰ 45 ἐδέχθη-
 σαν πενικιλλίνην 43-72 ὥρας μετὰ τὸν ἐνοφθαλμισμὸν. Ἐπὶ 20 ἐκ τῶν
 ἐπιζησάντων αἱ λεπτόσπειραι ἀνευρίσκονται ἐντὸς τοῦ νεφροῦ.

Οἱ ὑπόλοιποι 25 δέχονται ἐν χιλιοστόγραμμον χρυσομυκίνης, ἐνδοπε-
 ριτοναϊκῶς ἀνὰ 8-ωρον ἐπὶ 3-5 ἡμέρας. Δύο ἡμέρας μετὰ τὸ πέρας τὰ
 πειραματοζῶα θανατοῦνται οἱ δὲ νεφροὶ δὲν περιέχουν λεπτοσπείρας.

Ἐφ' ἑτέρου 4 νεαρὸι κύνες μολυθέντες πειραματικῶς μὲ λ. ἱκτεροαι-
 μορραγικὴν καὶ ἀπεκκρίνοντες λεπτοσπείρας μετὰ τῶν οὔρων των, δέχον-
 ται οἱ μὲν 5 χιλιοστόγρ. καὶ δὲ 40 χιλιοστόγρ. χρυσομυκίνης κατὰ χιλιο-
 γραμμον ζῶντος βάρους ἀνὰ 12-ωρον ἀπὸ τοῦ στόματος ἐπὶ 3 ἡμέρας.
 Οἱ δύο κύνες οἱ λαβόντες 40 χιλιοστόγρ. παύουν νὰ ἐκκρίνουν λεπτοσπεί-
 ρας ἀπὸ τῆς 5ης ἡμέρας, ἐνῶ ἡ ἀπέκκρισις εἰς τοὺς λοιποὺς συνεχίζεται.

Αἱ διαπιστώσεις αὗται τῶν ἀνωτέρω ἐρευνητῶν καταδεικνύουν τὴν
 θεραπευτικὴν ἀξίαν τῆς χρυσομυκίνης, χορηγουμένης ἀπὸ τοῦ στόματος
 κατὰ τὴν θεραπείαν τῆς λεπτοσπειρώσεως τοῦ κυνός. K.B.T.

CARL E.E. BUNN καὶ S. F. SCHEIDY : Τὰ Ἀντιβιοτικά εἰς τὴν
 Κτηνιατρικὴν (*J. A. V. M. A. vol CXXI, August 1952, No 905*).

Οἱ ἀνωτέρω συγγραφεῖς ἀνασκοποῦντες τὴν ἀποτελεσματικότητα τῶν
 διαφόρων ἀντιβιοτικῶν ἔναντι τῶν συνήθων εἰς τὴν Κτηνιατρικὴν νοση-

μάτων κατήρτισαν τὸν κάτωθι πίνακα εἰς τὸν ὅποιον διὰ σταυροῦ σημειοῦνται ἔναντι ἐκάστης νόσου τὰ ἀποτελεσματικά κατὰ ταύτην ἀντιβιοτικά.

Νόσοι (1)	Χρ.	Β	Χλ.	Ν	Π	Σ	Γ	Τ
Ἄνθραξ					+			
Ἀκτινομυκητίαισις						+		
Πνευματόνθραξ					+			
Μαστίτιδες ἀγελάδων	+	+		+	+	+	+	+
Διφθερίτις μόσχων	+				+			
Πνευμονία μόσχων	+		+		+	+	+	
Ἐντερίτις μόσχων	+		+		+	+	+	
Νόσος νεαρῶν κυνῶν (1)					+	+	+	
Ἐπιπεφυκίτις καὶ Κερατίτις	+	+	+	+	+	+	+	
Κυστίτις καὶ νεφροίτις κυνῶν	+		+		+	+	+	
Μητρίτις	+				+			+
Ἐντερίτις καὶ Διάρροια	+	+	+	+	+	+		
Νόσος νεαρῶν γαλῶν (1)	+		+		+	+	+	
Δοθιήνες	+	+	+	+	+	+	+	+
Λεπτοσπείρωσις	+				+	+		
Ὄστεομυελίτις	+	+	+		+	+	+	+
Ἐξωτερικὴ ὠτίτις	+	+	+	+	+	+	+	
Πυελονεφρίτις					+			
Αἰμορραγικὴ Σηψαιμία	+		+		+	+	+	
Ἴγμορίτις Ἰνδιάνων	+		+			+		
Δερματοπάθεια καὶ τραύματα μεμολυσμένα	+	+	+	+	+	+	+	+
Λοιμώδης Ἀδενίτις	+		+		+		+	+
Ἐπιπόλαια Ἀποστήματα	+	+	+		+		+	+
Δυσεντερία χοίρων	+	+			+	+		
Ἐρυθρὰ χοίρων					+	+		

1) Δευτερογενεῖς λοιμώξεις

Χρ = Χρυσομυκίνη

Β = Βασιτρασίνη

Χλ = Χλωρομυκητίνη

Ν = Νεομυκίνη

Π = Πενικιλίνη

Σ = Στρεπτομυκίνη

Γ = Γαιωμυκίνη (Terramycin)

Τ = Τυροτριχίνη

K.B.T.

MOINE G. καὶ FONTAINE E. : Ἡ θεραπεία τοῦ τετάνου ὀξείας μορφῆς διὰ τῆς πενικιλίνης. Ἰασις. *Revue vet. Mil.* 1952, σελ. 54.

Οἱ συγγραφεῖς ἀναφέρουν δύο περιπτώσεις τετάνου ὀξείας μορφῆς, εἰς τὸν ἵππον, θεραπευθείσας διὰ πενικιλίνης ἥτις ἐχορηγήθη ἐπὶ 6-8 ἡμέρας εἰς τὴν δόσιν τῶν 500.000 Μ. Ο. ἡμερησίως. Κατὰ τοὺς συγγρα-

φείς ἢ ἴσως ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἐφαρμοσθεῖσαν θεραπείαν. Ἡ ἴδια ὅμως θεραπευτικὴ ἀγωγή ἐφαρμοσθεῖσα ἀλλαγῆς δὲν ἔδωσε θετικὸν ἀποτέλεσμα.

Αἱ εὐνοϊκαὶ ἐκβάσεις περιπτώσεων τετάνου εἰς ἃς χρησιμοποιεῖται ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκδήλωσιν τῶν πρώτων συμπτωμάτων ἢ πενικιλίνη, ὀφείλονται πιθανῶς εἰς τὴν παρεμπόδισιν τῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς τοξινογενείας τοῦ βακίλλου, ἐνῶ ἐναντίον τῆς κυκλοφορούσης καί, κατὰ μείζονα λόγον, τῆς καθηλωθείσης ἤδη εἰς τὰ νευρικά κέντρα τετανικῆς τοξίνης, οὐδεμίαν ἐπίδρασιν ἔχει αὕτη.

Διὰ τὰ κοιτῆ πάντως ἡ ἀξία τῆς νέας ταύτης θεραπευτικῆς ἀγωγῆς, μὲ μόνην τὴν πενικιλίνην, θὰ χρειασθῆ νὰ δοκιμασθῆ εἰς πολλὰς ἀκόμη περιπτώσεις. Κατὰ τὴν γνώμην ἡμῶν ὁ συνδυασμὸς πενικιλίνης ἀντιτετανικοῦ ὁροῦ πρέπει νὰ δίδῃ καλύτερα ἀποτελέσματα.

E. M.

Συγκριτικὴ ἀξία τῆς Σουλφαμεξαθίνης καὶ τῆς Σουλφοκινοξαλίνης εἰς τὴν προφύλαξιν καὶ θεραπείαν τῆς Κοκκιδιάσεως τῶν πουλερικῶν (A Comparison of sulphamezathine with sulfoquinoxaline) Farm Health 1952 No 6.

Μία ἐκ τῶν τελευταίων ἐνδιαφερουσῶν προόδων ἐν τῷ πεδίῳ τῆς καταπολεμήσεως τῆς Κοκκιδιάσεως τῶν Πουλερικῶν ὑπῆρξεν ἡ ἐμφάνισις τῆς Σουλφοκινοξαλίνης. Πλεῖσται ἐργασίαι ἐπὶ τοῦ νέου τούτου Σουλφοναμιδικοῦ φαρμάκου ἔλαβον χώραν εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς ὡς καὶ τὴν Μεγάλην Βρετανίαν.

Ἀξίζει λοιπὸν νὰ γίνῃ μία σύγκρισις τῶν δύο τούτων προϊόντων ἐπὶ τῆς προληπτικῆς καὶ θεραπευτικῆς αὐτῶν ἰκανότητος.

Βαθμὸς ἐπενεργείας.

Ἡ ἐκφραζομένη γνώμη ὅτι ἡ Σουλφοκινοξαλίνη εἶναι τοῦλάχιστον 3 φορές δραστικώτερα παντὸς ἄλλου ἀναλόγου προϊόντος, βασίζεται ἐπὶ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ χρησιμοποιουμένη ἀραιώσις ἐντὸς τοῦ ποσίου ὕδατος εἶναι κατὰ πολὺ χαμηλοτέρα (0,6 ‰) τῆς συνισταμένης διὰ τὴν Σουλφαμεξαθίνην (2 ‰). Τὸ μικρὸν τῆς ἀραιώσεως ταύτης θεωρεῖται ἀπαραίτητον, καθότι ἡ τοξικότης τῆς Σουλφοκινοξαλίνης εἶναι τοιαύτη, ὥστε τὸ φάρμακον νὰ πρέπει νὰ ἀραιουῖται κατὰ πολὺ περισσότερον τῆς Σουλφαμεξαθίνης.

Ἐπὶ τῆς σπουδαιότητος τῆς ἠϋξημένης ταύτης ἐπενεργείας, πρέπει νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν δύο σημεῖα. Πρῶτον ἡ Κοκκιδιοκτόνος ἐπενέργεια τῶν διαφόρων διαλυμάτων τῶν δύο προϊόντων δὲν πρέπει νὰ συγγέεται μετὰ τὴν ἐν τῇ πράξει ἀποτελεσματικότητά των καὶ δεύτερον ὅτι ἐκ τῶν μέχρι σήμερον δεδομένων ἡ Σουλφοκινοξαλίνη δὲν δύναται νὰ θεωρηθῆ κατὰ

πολὺ δραστικώτερα τῆς Σουλφαμεξαθίνης. Τοῦτο ὀφείλεται, τῷ ὄντι, εἰς τὸ ὅτι ἡ Σουλφαμεξαθίνη ἀποτελεῖ ἓν προῖον ἐξαιρετικῆς ἀποτελεσματικότητος καὶ ταχίστης ἐπενεργείας διὰ τὴν καταστολὴν τῶν ἐκ κοκκιδιάσεων ἐπιζωσιῶν. Τὸ γεγονός τοῦτο ἀπεδείχθη περιτρώως διὰ πολυπληθῶν ἐρευνῶν καὶ δοκιμῶν ἐν τῇ πράξει, δι' ἐντατικῶν ἐπίσης ἐρευνῶν μερίμνη τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας τῆς Μεγ. Βρετανίας καὶ ἐπεβεβαιώθη ἐπακολουθητικῶς ὑπὸ πολλῶν χιλιάδων πτηνοτρόφων οἵτινες ἐχρησιμοποίησαν τὸ φάρμακον τοῦτο εἰς ἑκατομμύρια πουλερικῶν κατὰ τὰ τελευταῖα 5 ἔτη. Μία τελευταία ἀνακοίνωσις εἰς τὸν Κτηνιατρικὸν τύπον παραδέχεται ὅτι ἡ συνιστωμένη διάλυσις Σουλφοκινόξαλίνης 0,60:1000 ἀφίνει πολὺ στενὰ περιθώρια ἀποτελεσματικότητος, ἐν ᾧ ἡ διάλυσις 2:1000 Σουλφαμεξαθίνης θεωρεῖται πλέον ἢ ἐπαρκής. Τῷ ὄντι καὶ μία εἰσέτι διάλυσις Σουλφαμεξαθίνης 1‰ δίδει ἐξαιρετικῶς ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα εἰς τὴν καταστολὴν τῶν ἐκ κοκκιδιάσεως ἐπιζωσιῶν.

Ἐν τούτοις διὰ νὰ εἶναι τις περισσότερον βέβαιος περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τούτων καὶ ἐπειδὴ ἡ «Σουλφαμεξαθίνη» εἶναι τὸ πλέον ἀκίνδυνον τῶν Σουλφαμιδικῶν φαρμάκων, ἡ διάλυσις 2‰ ἔγινε παραδεκτὴ ὑπ' ὄλων ὡς ἡ πλέον κατάλληλος.

Τὸ ζήτημα τῆς γευστικότητος.

Ἐλάχισται καὶ σπάνια περιπτώσεις ἀναφέρονται εἰς ἃς πουλερικὰ ὑποβαλλόμενα εἰς θεραπείαν διὰ Σουλφαμεξαθίνης ἀπέφευγον νὰ πίνωσι τὸ διάλυμα αὐτῆς. Πολλοὶ παράγοντες καθιστοῦν δύσκολον νὰ ἀποφανθῇ τις ἂν τὰ περιστατικὰ ταῦτα ὀφείλονται εἰς τὴν πραγματικὴν γεῦσιν τῆς Σουλφαμεξαθίνης. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀναμφισβήτητον γεγονός προέκυψεν ἐκ τῆς ἐπιτυχοῦς θεραπείας ἑκατομμυρίων πουλερικῶν, εἴτε ταῦτα πίνουσιν εὐχαρίστως εἴτε ὄχι τὸ φάρμακον, καὶ ὅτι ἡ μεγίστη πλειονότης τῶν προσβεβλημένων πουλερικῶν ἔλαβε τὴν ποσότητα Σουλφαμεξαθίνης ὡστε νὰ ἐπιτευχθῇ πλήρης θεραπεία.

Τὸ οἰκονομικὸν τῆς θεραπείας.

Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου εἶναι ἐνδιαφέρον νὰ λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν τὰ κάτωθι γεγονότα :

Ἡ Σουλφοκινόξαλίνη κυκλοφορεῖ ὑπὸ μορφὴν διαλύματος 10 %, ἐν ᾧ ἡ Σουλφαμεξαθίνη εἰς τὴν διάλυσιν 16 % ἡ δὲ τιμὴ τοῦ νέου τούτου φαρμάκου εἶναι διπλασία τῆς Σουλφαμεξαθίνης.

Τὸ μόνον ἐπιχείρημα ἐπὶ τοῦ οἰκονομικωτέρου τῆς θεραπείας εἶναι ὅτι χρησιμοποιεῖται ἀραιότερον διάλυμα Σουλφοκινόξαλίνης.

Ὑποστηρίζεται ὅμως ὅτι τὰ πουλερικὰ πίνουν τὴν Σουλφοκινόξαλίνην εὐκολώτερον καὶ ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας θὰ προσλάβουν πολὺ μεγαλύτεραν ποσότητα, ἥτις θὰ ἐπιφέρει τὰ αὐτὰ θεραπευτικὰ ἀποτελέσματα

ἄτινα ἐπιτυγχάνονται διὰ προσλήψεως μικροτέρας ποσότητος Σουλφαμεζαθίνης. Ἐάν δὲ ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ὅτι τὰ προσβεβλημένα πουλερικά πίνουν διπλασίαν ποσότητα ὕδατος ὁσάκις εἶναι ἄρρωστα, τότε ἡ ὑποστηριζομένη οἰκονομία ἐκ τῆς χορηγήσεως Σουλφοκινοξαλίνης κατατῆ ἀσήμαντος ἐν τῇ πράξει.

Θεραπεία ἢ προφύλαξις ;

Σχεδὸν τὸ σύνολον τῆς χρήσεως τῆς Σουλφοκινοξαλίνης εἰς τὰς Ἑνωμένας Πολιτείας ἀναφέρεται εἰς προφυλακτικούς σκοπούς καὶ οὐχὶ εἰς τὴν θεραπείαν τῶν προσβεβλημένων ἐκτροφῶν.

Τῷ ὄντι, καθότι ἀφορᾷ τοῦλάχιστον τὴν Ἀμερικανικὴν Κτηνιατρικὴν Ἑταιρείαν, ἡ Σουλφοκινοξαλίνη καθιερώθη μόνον ὡς μέσον προληπτικόν, ἐν ᾧ ἡ Σουλφαμεζαθίνη ἐγένετο ὀλοκληρωτικῶς παραδεκτὴ καὶ διὰ τὴν θεραπείαν τῶν ἐκ Κοκκιδιάσεως ἐπιζωοτιῶν. (Ἀνακοίνωσις τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς Παρασιτολογίας τῆς Ἀμερικανικῆς Κτηνιατρικῆς Ἑταιρείας - Νοέμβριος (1949).

Πρὸς ἀνακεφαλαίωσιν, δύναται νὰ λεχθῆ ὅτι καίτοι ἡ Σουλφοκινοξαλίνη εἶναι ἀναμφιβόλως λίαν ἀποτελεσματικὸν κοκκιδιοκτόνον φάρμακον, ἡ Σουλφαμεζαθίνη παραμένει τὸ ἀνεγνώρισμένον καὶ τὸ ἀπαραμίλλον εἰδικὸν τοιοῦτο διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς Κοκκιδιάσεως τῶν Πουλερικῶν.

E. Π.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΑ

ΔΙΕΘΝΗ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑ

Τὴν 4ην καὶ 5ην Αὐγούστου ἔλαβε χώραν ἐν Λυῶνι τῆς Γαλλίας, συνέδριον τῶν εἰδικῶν ἐπὶ τοῦ ἀφθώδους πυρετοῦ, πρὸς ἐξέτασιν τῶν μέχρι σήμερον ἐπιτευχθέντων ἀποτελεσμάτων ἐκ τῆς ἐμβολιοπροφυλάξεως ἐν Γαλλίᾳ, διὰ τῶν ὑπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου Merieux παρασκευαζομένων ἐμβολίων.

Ὡσαύτως τὴν 17ην Σεπτεμβρίου καὶ μέχρι τῆς 28ης ἰδίου συνήλθον εἰς Κοπεγχάγην τῆς Δανίας δύο διεθνῆ Συνέδρια, τὸ ἐν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ὄργανώσεως Τροφῶν καὶ Γεωργίας (F.A.O.) καὶ τὸ ἕτερον τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐπιζωοτιῶν.

Τὰ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ἀμφοτέρων τῶν Συνεδρίων περιλαμβανόμενα θέματα ἀνήγοντο ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν Ἀφθώδη Πυρετόν.

Τὴν χώραν μας ἀντεπροσώπευσεν ὁ κ. Ν. Τζωρτζάκης, Διευθυντὴς τοῦ Μικροβιολογικοῦ Ἐργαστηρίου Ἀφθώδους Πυρετοῦ.

Ὡς ἀνηγγέλη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος θέλει συνέλθει εἰς Στοκχόλμην τὸ XV Διεθνὲς Κτηνιατρικὸν Συνέδριον εἰς τὸ ὁποῖον προσεκληθῆ καὶ ἡ χώρα μας ἵνα συμμετάσχη.